

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நீங்கள் பெருமளவு இறை சந்தோஷத்தைப் பெற்றிருப்பதால் மாயையின் விடயங்களால் கிடைக்கும் சந்தோஷத்தைப் பற்றி அக்கறை கொள்ளாதீர்கள். அச்சந்தோஷம் காகத்தின் எச்சத்தைப் போன்றதாகும்.

கேள்வி: தந்தை தனது குழந்தைகள் அனைவரிலும் கொண்டிருக்கும் எதிர்பார்ப்பு என்ன?

பதில்: தனது குழந்தைகள் அனைவரும் மிக நன்றாகக் கற்று சிம்மாசனத்தில் அமர வேண்டும், அதாவது, அவர்கள் தந்தையின் தோள்களில் அமர வேண்டும் என்பதேயாகும். ஒவ்வொருவரும் எவ்வளவு நறுமணத்தைப் பரவச் செய்கின்றார்கள் எனவும், அவர்கள் துர்நாற்றத்தைக் கொண்டிருப்பதில்லை எனவும் பாபா பார்க்கின்றார். எனவே, குழந்தைகளாகிய நீங்களும் அத்தகைய முயற்சியில் உங்களை ஈடுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் ஒருபொழுதும் உங்கள் பௌதீக அங்கங்கள் மூலம் தவறான செயல்கள் எதனையும் செய்யக்கூடாது.

பாடல்: உலகமே மாறினாலும், நாங்கள் உங்களை விட்டு விலகிச் செல்ல மாட்டோம்...

ஓம் சாந்தி. தந்தை பாடலின் சாராம்சத்தில் சிறிதளவை விளங்கப்படுத்துகின்றார். எவரும் எவரையும் விட்டு விலகிச் செல்லல் என்ற கேள்விக்கு இடமில்லை. நான் உங்கள் குழந்தையல்ல எனக் குழந்தைகள் ஒருபொழுதும் தங்கள் (லௌகீகத்) தந்தைக்குக் கூற முடியாது. ஆனால், சிலவேளைகளில், அவர்கள் விலகிச் செல்கின்றார்கள். உண்மையில் குழந்தைகள் தங்கள் (லௌகீகத்) தந்தைக்குச் சொந்தமாக இருப்பதை ஒருபொழுதும் தடுக்க முடியாது; அவர்கள் அவரது குழந்தைகளேயாயினும், தங்கள் குடும்பத்தை விட்டுப் பிரிகின்றார்கள். இங்கிருக்கும் இவரே எல்லையற்ற தந்தை. அவர் கூறுகின்றார்: நான் எனது பரந்தாமத்தில் வசித்தேன். ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் உங்களது பாகங்களை நடிப்பதற்காக இங்கே வந்து இல்லறத்தவர்கள் ஆகுவது போன்றே, நானும் வந்து இல்லறத்தவர் ஆகவேண்டியுள்ளது. இங்கே, நீங்கள் என்னைத் தனிப்பட்ட முறையில் தாயும், தந்தையும் என அழைக்கின்றீர்கள். நீங்கள் முன்னரும் “தாயும், தந்தையும் நீங்களே” என அழைத்தபொழுதிலும், அந்நேரத்தில் நான் ஓர் இல்லறத்தவராக இருக்கவில்லை. இந்நேரத்தில் நான் இப்பொழுது ஓர் இல்லறத்தவர் ஆகியுள்ளேன். நான் இரண்டு அல்லது நான்கு குழந்தைகளைக் கொண்ட இல்லறத்தவர் அல்ல. பல குழந்தைகள் தொடர்ந்தும் வருகின்றனர். தாங்கள் அவரை விட்டு விலகிச் செல்ல மாட்டோம் என அவர்கள் கூறினாலும், மாயை அவர்களை விலகிச் செல்ல வைக்கின்றாள். தந்தையே அதிமேலானவர். அவரை விடவும் மேலான தந்தை எவருமே இருக்க முடியாது. அவர் ஒரு சாதாரண மனிதரின் சரீரத்தில் பிரவேசித்துள்ளார். நீங்கள் இப்பொழுது செய்யும் முயற்சிக்கேற்ப, எதிர்கால 21 பிறவிகளுக்கான சொத்தைப் பெறுகின்றீர்கள் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். முன்னேறிச் செல்கையில், பலர் விலகிச் செல்கின்றனர், ஏனெனில், இது மாயையுடனான யுத்தமாகும். முன்னர், நீங்கள் மாயைக்கு உரியவர்களாக இருந்தீர்கள், ஆனால் தந்தை இப்பொழுது உங்களைத் தத்தெடுத்துள்ளார். அந்தப் பக்கம் மாயையின் சந்தோஷம் உள்ளது. அதேபோன்ற சந்தோஷம் இங்கே இல்லாததால், மாயையின் சந்தோஷம் உங்களை ஈர்க்கின்றது. இங்கே, நீங்கள் மறைமுகமான சந்தோஷத்தைக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். எதிர்காலத்தில் நீங்கள் பெருமளவு சந்தோஷத்தைக் கொண்டிருப்பீர்கள் என்பதை அறிவீர்கள். இங்குள்ள (கலியுகத்தின்) சந்தோஷத்தின் மீது உங்கள் புத்தி ஈர்க்கப்படுமாயின், நீங்கள் தொடர்ந்தும் அதனையே நினைவுசெய்கிறீர்கள். நீங்கள் இறுதியிலும் அதனையே நினைவுசெய்வீர்கள். எனவே, நீங்கள் மாயையின் சந்தோஷத்தைப் பற்றி அக்கறை கொள்ளக்கூடாது. இங்குள்ள சந்தோஷம் காகத்தின் எச்சத்தைப் போன்றது என அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் சுவர்க்கத்தில் சந்தோஷத்தைப் பெறுவீர்கள் என அறிவீர்கள். அந்தச் சந்தோஷத்தைப் பெறுவதற்காக நீங்கள் தாய்க்கும் தந்தைக்கும் உரியவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். தந்தை நிச்சயமாக ஏதோவொரு காலத்தில் இல்லறத்தவர் ஆகினார், அதனாலேயே அவர் தாயும் தந்தையும் என அழைக்கப்படுகின்றார். அவர்கள் இவ்வாறு பாடுகின்றபொழுதிலும், எதையும் புரிந்துகொள்வதில்லை. அவரே எல்லையற்ற தந்தையும், தாயும் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது அறிவீர்கள். அவர் உங்களை இந்தத் தாயுடன், அதாவது, பிரஜாபிதா பிரம்மாவுடன் சேர்ந்துத் தத்தெடுத்துள்ளார். இப்பொழுது மக்களின் தந்தை, சிவன், ஆகிய இருவருமே தந்தையர் ஆவார். ஒரு தந்தை, தாயுடன் சேர்ந்தே தத்தெடுப்பார். எனவே “நீங்களே தாயும், நீங்களே தந்தையும்” என்ற பாடலை யாருக்குப் பாடுவீர்கள்? அவருக்கா அல்லது பிரம்மாவிற்கா? நீங்கள் அனைவரும் சகோதரர்கள் என்றும், அவர் தந்தை என்றும் நீங்கள் பாடுகின்றீர்கள். இதில் தாய் என்ற கேள்விக்கு இடமில்லை. நீங்களே தாயும் தந்தையும் எனப் பாடப்படுகின்றது. அவர் எவ்வாறு தாயும் தந்தையும் ஆகுகின்றார் என்பது புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டிய அற்புதமான விடயமாகும். சரீரம் ஆணினுடையதாக இருப்பதால் மக்கள் குழப்பமடைகின்றனர். இதனாலேயே ஒரு தாயும் தத்தெடுக்கப்படுகின்றார். அவர் புதல்வியான சரஸ்வதி ஆவார். எவ்வாறாயினும் தத்தெடுத்தல் ஒரு புதல்வி மூலம் இடம்பெற முடியாது. இவர் (பிரம்மா) தாயும், தந்தையும் ஆவார். அவர் இவரின் பிரவேசித்துள்ளார். இதனாலேயே அவரே பிரம்மாவிடம் கூறுகின்றார்: நீங்கள் எனது குழந்தையும், எனது மனைவியும் ஆவீர்கள். தந்தை உண்மையிலேயே இவருடன் சேர்ந்து உங்களைத் தத்தெடுக்கின்றார், அதனால் இவரும் தாயாகுகின்றார். இருந்தபொழுதிலும், தந்தை கூறுகின்றார்: நீங்கள் என்னையே நினைவுசெய்ய வேண்டும். பிரம்மாவை நினைவுசெய்யாதீர்கள். உலகிலுள்ள மக்கள் பல்வேறு பேழைகளை அணிகின்றார்கள். அவரே தந்தை ஆவார். தந்தை கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, உங்களைப் பற்றிய அனைத்தையும் மறந்துவிடுங்கள். உங்கள் சரீரம், சரீர உறவினர்கள் உட்பட, அனைத்தையும் மறந்து, பரமாத்மாவான பரமதந்தையுடன்

மாத்திரமே யோகம் செய்யுங்கள். 'தந்தையாகிய என்னை நினைவுசெய்யுங்கள்!' எனக் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கட்டளை இடப்பட்டுள்ளது. நான் இவரினுள் பிரவேசித்து, உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிக்கின்றேன். இதில் தூண்டுதல் என்ற கேள்வியில்லை. பாபா தூண்டுதல் மூலம் செயற்படுவதில்லை. அனைத்தும் நாடகத்திற்கு ஏற்பவே நிகழ வேண்டும். தந்தையின் நினைவு மூலமே பாவங்கள் அழிக்கப்படும். எவ்வாறாயினும், சரீரதாரிகளை நினைவுசெய்வதால் நேரம் வீணாக்கப்படுகின்றது. உங்களின் புத்தியின் யோகத்தை மற்றவர்களுடன் இணைக்கும்பொழுது, நீங்கள் தந்தைக்குக் கீழ்ப்படிவற்றவர்களாக இருக்கின்றீர்கள். தந்தையை நினைவுசெய்வதில் முயற்சி தேவை. இதிலேயே தவறுகள் செய்யப்படுகின்றன. தந்தை கூறுகின்றார்: நீங்கள் எனது காதலிகள். நடக்கும்பொழுதும், உலாவித் திரியும்பொழுதும் அன்பிற்கினியவரான என்னை நினைவுசெய்யுங்கள். கீதை கூறுகின்றது: கடவுள் பேசுகின்றார்: சதா என்னை மாத்திரம் நினைவுசெய்யுங்கள். உங்கள் சரீரம் உட்பட, சரீர உறவுகள் அனைத்தையும் துறந்து, உங்களை ஓர் ஆத்மாவாகக் கருதுங்கள். இவ்வாறு கூறுபவர் யார்? சிவபாபாவா அல்லது ஸ்ரீ கிருஷ்ணரா? நீங்கள் யாரை நினைவுசெய்ய வேண்டும்? ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சங்கமயுகத்தில் இருக்க முடியாது. ஆம், கிருஷ்ணரின் ஆத்மா நிச்சயமாக இருக்கின்றார். அவரும் கற்று, ஏனையோருக்கும் கற்பிக்கின்றார், அவர் முதலாம் இலக்க இளவரசர் ஆகுகின்றார். அவருடன் ஏனையோரும் இருக்கின்றனர்; இராதையும் அவருடன் இருக்கின்றார், எனினும், அவரே முதலாவது இளவரசர் ஆவார். இராதை பின்னரே வருகின்றார். இவரது பெயரே முதலாவதாகும். இவை அத்தகைய ஆழமான விடயங்கள். இதனாலேயே தந்தை கூறுகின்றார்: பிரதான தலைப்பை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். கீதை கிருஷ்ணரால் உரைக்கப்படவில்லை. கிருஷ்ணரைக் கடவுள் என அழைக்க முடியாது. இத்தலைப்பிலேயே நீங்கள் வெற்றியடைய வேண்டும். ஒரேயொரு தந்தையே பிராமண, தேவ, சத்திரிய தர்மங்கள் மூன்றையும் ஸ்தாபிக்கின்றார். முதலில் தேவ தர்மம் உள்ளது, பின்னர் இஸ்லாம், பௌத்தம், கிறிஸ்தவம் போன்றவை உள்ளன, அவ்வளவுதான். எவ்வாறாயினும், ஏனைய சிறிய சமயங்கள் பலவும் உள்ளன. கீதையின் கடவுளிடமிருந்தே சற்கதி பெறப்படுகின்றது. ஒரேயொரு தந்தையே அனைவருக்கும் சற்கதியருள்பவர். ஒரேயொரு சற்கருவே அனைவரதும் உலகக் குரு ஆவார். சற்கரு என்றால் சற்கதியருள்பவர். நீங்கள் இதை அனைவருக்கும் மிக நன்றாக விளங்கப்படுத்தலாம். பாபா பேசுகின்ற முரளியை மிக நன்றாகக் கற்பதற்கான உரிமை அனைத்து மாணவர்களுக்கும் உள்ளது. முரளியில் ஆர்வமுடையவர்கள் நிச்சயமாக அதை மூன்று அல்லது நான்கு தடவைகள் வாசிப்பார்கள். முரளியைத் தவிர வேறு எதிலும் நீங்கள் அக்கறை செலுத்தக்கூடாது. ஐந்து முதல் எட்டுத் தடவைகள் முரளியை மிக நன்றாகக் கற்பவர் அவரது ஆசிரியரை விடவும் முன்னால் செல்ல முடியும். ஒவ்வொருவரும் முன்னேறிச் செல்ல வேண்டும். உண்மையில், பிராமண ஆசிரியர்களே அதிகீழ்ப்படிவான சேவகர்கள். உங்களின் புத்தி உணவிலும், பானத்திலும் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தால், மரணத் தறுவாயிலும் நீங்கள் அதையே நினைவுசெய்வீர்கள். இந்நேரத்தில் நீங்கள் தொடர்ந்தும் தனிப்பட்ட சேவையைப் பெறுவீர்களாயின், உங்களுக்கான அனைத்துமே முடிவடைந்துவிடும். சேவையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் நிச்சயமாக எப்பொழுதும் கீழ்ப்படிவாகவே இருப்பார்கள். உதாரணமாக, குழந்தை ஜனக் ஒருபொழுதும் எவரிடமிருந்தும் தனிப்பட்ட சேவையைப் பெறுவதில்லை. சிலர் இப்பழக்கத்தை விருத்தி செய்கின்றார்கள், கேட்கவே வேண்டாம்! அவர்களின் ஆடைகளைக் கழுவ எவரேனும் கிடைக்காதபொழுது, அவர்கள் நோய்வாய்ப்படுகின்றார்கள், அவர்களால் எங்கும் செல்ல முடியாதுள்ளது! எவரும் இதில் அதிகாரம் செலுத்துபவர்களாக இருக்கக்கூடாது. ஒரு சேவகனாக இருந்து சேவை செய்யுங்கள். தந்தையும் சேவகரே ஆவார். அவர் கூறுகின்றார்: நானே அதிமேலானவர். நான் ஒரு சாதாரண சரீரத்திலேயே பிரவேசிக்கின்றேன். நான் குதிரை வண்டி போன்ற எதனையும் கேட்கவில்லை. இவரும் (பிரம்மா) தந்தையே ஆவார். (லௌகீகத்) தந்தை இளைப்பாறிய பின்னர், அவருக்குச் சேவை செய்யவேண்டியது குழந்தைகளின் கடமையாகும். இது சிவபாபாவின் இரதமாக இருந்தும் கூட, பாபா குழந்தைகளிடமிருந்து சேவையைப் பெறுவதில்லை. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் உங்கள் கல்வியில் முழுக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நீங்கள் ஓர் ஒழுங்குமுறையில் கற்று, மற்றவர்களுக்கும் கற்பித்தால், அதற்கேற்ப சத்தியயுகத்தில் ஓர் இராச்சியத்தை ஆட்சியெய்வீர்கள். சத்தியயுகத்தில் அநீதியாக எதுவுமே நடக்க மாட்டாது. ஒவ்வொரு விடயத்திலும் மிகச்சரியானவர்கள் ஆகுவீர்கள். நாங்கள் உலகின் இளவரசர்கள், இளவரசிகள் ஆகுகின்றோம். எனவே, அதற்கான பண்புகளை இங்கேயே கற்கின்றோம். மகத்தான இளவரசர் என்ற புகழ் கிருஷ்ணருக்கு உள்ளது! கிருஷ்ணரின் பெயர் அவரது தந்தையின் பெயரை விடவும் மகத்தானது. இராதைக்கும், கிருஷ்ணருக்கும் கிடைக்கும் புள்ளிகளைப் போன்று அவர்களது பெற்றோரால் பெறமுடியாது. அவர்கள் (இராதையும், கிருஷ்ணரும்) அதியுயர்ந்த கல்வியைக் கற்கின்றனர். கிருஷ்ணரே அதிகபட்ச புள்ளிகளைப் பெறுகின்றார். எவ்வாறாயினும், அவர் இன்னமும் எங்காவது பிறப்பெடுக்கவே வேண்டும். எனவே, அவர் யாருக்குப் பிறக்கின்றாரோ, அவர்கள் அவரின் அளவிற்கு மரியாதை பெறுவதில்லை. அவரது பெற்றோரே நிச்சயமாக முதலில் பிறந்திருப்பார்கள். இருந்தும், குழந்தையாகிய கிருஷ்ணரின் பெயரே போற்றப்படுகின்றது. இவ்விடயங்கள் மிகவும் மறைமுகமானவை. இவை சம்பாஷணைக்கான விடயங்கள். உங்களைச் சரீரமற்ற ஆத்மாவாகக் கருதுவதே பிரதான விடயம். நான் எல்லையற்ற தந்தையின் குழந்தை. நான் இங்கிருக்கும்பொழுதே சகல தெய்வீகக் குணங்களும் நிறைந்தவர் ஆகவேண்டும். இதுவரைக்கும் எவருமே முழுமையடையவில்லை; அனைவரும் முயற்சியாளர்களே. இவரின் பெறுபெற்றையும் பாபா பார்க்கின்றார். இந்த பிரம்மா அனைவரிலும் மேலானவர் ஆகுவதாலேயே கூறப்பட்டுள்ளது: தந்தையைப் பின்பற்றுங்கள். இறுதிவரை தந்தையைப் பின்பற்றுங்கள். நாடகத்தில் நடப்பவை யாவும் சரியானவையே எனப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டுள்ளது. எவ்விடயத்திலும் எவ்விதச் சந்தேகமும் இருக்கக்கூடாது. உங்கள் தாய் மரணித்தாலும் அல்லா

உண்ணுங்கள். நீங்கள் 'மன்மனாபவ'வில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். துன்பத்தை உணர்தல் என்ற கேள்விக் கே இடமில்லை. நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டவை யாவும் தொடர்ந்தும் இடம்பெறும்; இது அநாதியான நாடகத்தில் ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. நிச்சயிக்கப்பட்டவை தொடர்ந்தும் இடம்பெறுகின்றது. முயற்சி செய்து உங்கள் வாழ்வுகளை வைரம் போல் பெறுமதியானவை ஆக்கவேண்டியது குழந்தைகளாகிய உங்களின் கடமை. உங்கள் புலன்களால் தவறான செயல்கள் எதனையும் செய்யாதீர்கள். உங்கள் பாக்கியத்தில் உள்ளவற்றுடன் திருப்தி அடையாதீர்கள்; முயற்சி செய்யுங்கள்! பாபாவிற்கு முழுச் செய்திகளையும் கொடுங்கள். சில நிலையங்களைப் பற்றி பாபாவிற்கு எதுவுமே தெரியாது. பல நிலையங்கள் உள்ளன. சிலர் தொடர்ந்தும் எந்தப் பிராமண ஆசிரியரும் இல்லாமல், கீதாப் பாடசாலையில் சேவை செய்கின்றனர். அது வரிசைக்கிரமமானது. நன்கு சேவை செய்பவர்கள் தந்தையின் இதயத்தில் அமர்கின்றனர்; அவர்களே சிம்மாசனத்தில் அமர்கின்றனர். குழந்தைகள் நன்றாகக் கற்று தந்தையின் தோள்களில் அமர வேண்டும் என்பதே தந்தையின் ஆசை. பரிட்சை ஒன்றுதான், ஆனால் அந்தஸ்தில் பல வகைகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு மலரும் தனக்கேயுரிய நறுமணத்தைத் தருகின்றது. சிலரில் மிகத்தீய துர்நாற்றமும் வீசுகின்றது. அற்புதங்கள் செய்கின்ற சில குழந்தைகளும் உள்ளனர். பிரேம், மனோகர், தீதி ஆகியோரை அனைவரும் புகழ்கின்றனர். சிலரின் பெயர்களை அவர்கள் குறிப்பிடுவதேயில்லை. தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குவதற்குத் தந்தை அதிக முயற்சி செய்ய வேண்டியுள்ளது. குரங்குகள் போன்றிருப்போரை அவர் ஓர் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள் ஆக்குகின்றார். சூரிய, சந்திர வம்ச அரசர்கள், பிரஜைகள், ஏழைகள், செல்வந்தர்கள் எனப் பல்வகையினரும் உருவாக்கப்படுகின்றனர். நீங்கள் உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைக் கோர முயற்சி செய்ய வேண்டும். இல்லாவிடில், பிறவிபிறவியாக நீங்கள் அதே அந்தஸ்தையே பெறுவீர்கள். பின்னர், நீங்கள் பாபாவிடமிருந்து முழு ஆஸ்தியையும் கோரவில்லையே எனப் பெருமளவு வருந்த நேரிடும். ஓர் ஆசிரியர் அல்லது குருவும் தன்னைப் பின்பற்றுமாறே உங்களிடம் கூறுவார். இங்கே தந்தை, ஆசிரியர், குரு மூவரும் ஒருவரே. அவரே பரம தந்தையும், பரம ஆசிரியரும், பரம குருவும் ஆவார். அந்த அசிரியானவரே ஞானம் நிறைந்தவர். அவரிடமிருந்தே நீங்கள் இந்த ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றீர்கள். அவரே அனைவருக்கும் சற்கதியருள்பவர். அவரை அடையவே அனைவரும் ஆன்மீக முயற்சி செய்கின்றனர். சாதுக்களும் ஆன்மீக முயற்சி செய்கின்றனர். எனவே, எவ்வாறு அவர்களால் எவருக்கேனும் முக்தியை அருள முடியும்? இதை விளங்கப்படுத்துவதற்கு மிக நல்ல சாமர்த்தியம் தேவை. கண்காட்சிகளை அங்குரார்ப்பணம் செய்வதற்காக நீங்கள் வரவழைப்பவர்களும் முதலில் சிறிதளவையாவது புரிந்துகொண்டாலே, இது மனிதர்களை வைரங்கள் போன்று ஆக்குகின்ற கண்காட்சி என அவர்களால் மற்றவர்களுக்குக் கூற இயலும். பரமாத்மாவான பரமதந்தையின் வழிகாட்டல்களுக்கேற்பவே இக்கண்காட்சிகள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளன. மற்றவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்தக்கூடிய ஒருவரே கண்காட்சியை அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைப்பதற்கு அழைக்கப்பட வேண்டும். ஒருநாள் முக்கிய பிரமுகர்களும் இதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு, உங்களிடம் வருவார்கள். சந்தியாசிகளும் வருவார்கள். அவர்கள் அதே ஆடையுடனேயே அமர்ந்திருந்து இந்த ஞானத்தைப் புரிந்துகொள்வார்கள். பாபா இப்பொழுது உங்களுக்கு வழிகாட்டல்களைக் கொடுக்கின்றார்: மன்மனாபவ! பாபாவை நினைவுசெய்யுங்கள், நீங்கள் தூய்மையாகுவீர்கள்! விநாசம் உங்கள் முன்னாலேயே உள்ளது. தந்தை கூறுகின்றார்: நான் மிகப்பெரிய இல்லறத்தவர் ஆகியுள்ளேன். நான் அனைத்திலும் மகத்தான இல்லற தர்மத்தைப் பின்பற்றுகின்றேன். நாடகத்தில் எனது பாகம் அத்தகையது. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் உயர்ந்ததோர் அந்தஸ்தைப் பெற முயற்சி செய்யவேண்டும். முயற்சி செய்து, தாயினதும், தந்தையினதும் சிம்மாசனத்தில் அமருங்கள். நாங்கள் சிவபாபாவின் குழந்தைகள். இந்த உள்ளார்ந்த போதையைக் கொண்டிருங்கள். நாங்கள் பாபாவை விடவும் எந்த விதத்திலும் குறைந்து விட மாட்டோம். அச்சா. இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. நீங்கள் தந்தைக்குச் சமனான, ஓர் உண்மையான சேவாதாரி ஆடுங்கள். எவரிடமிருந்தும் தனிப்பட்ட சேவை எதனையும் பெற்றுக்கொள்ளாதீர்கள். கீழ்ப்படிவானவராக இருங்கள்.
2. நாடகத்தில் என்ன காட்சி இடம்பெற்றாலும் அது சரியானதேயாகும். அதைப் பற்றி எவ்விதச் சந்தேகமும் கொள்ளாதீர்கள். உங்கள் வாழ்க்கையை வைரம் போன்று பெறுமதி மிக்கதாக்குவதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள்.

ஆசீர்வாதம்: நீங்கள் பழைய, வீணான சம்ஸ்காரங்களிலிருந்து விடுபட்டு, தந்தையின் சம்ஸ்காரங்களை உங்கள் உண்மையான சம்ஸ்காரங்கள் ஆக்குவீர்களாக.

வீணான எண்ணங்கள், பழைய சம்ஸ்காரங்கள் எவையும் சரீர உணர்வுடன் தொடர்புபட்டவை. ஆத்ம உணர்வுச் சம்ஸ்காரங்கள் தந்தைக்குச் சமமானவை. தந்தை சதா ஈடேற்றுவவராகிய, உலக உபகாரியும், கருணைமிக்கவரும், ஆசீர்வாதங்களை அருள்பவருமாக இருப்பதைப் போன்று, இவ்விதமாகவே, உங்கள் சம்ஸ்காரங்களை இயல்பானதாக ஆக்குங்கள். சம்ஸ்காரங்களை உருவாக்குவதெனில், நீங்கள் இயல்பாகவே உங்கள் எண்ணங்கள், வார்த்தைகள், செயல்களுக்கேற்ப முன்னேறுவதாகும். நீங்கள் இயல்பாக முன்னேறுகின்ற வாழ்விற்கான திறவுகோலே சம்ஸ்காரங்கள் ஆகும். அப்பொழுது வருந்தியுழைக்கத் தேவையில்லை.

சுலோகம்: ஆத்ம உணர்வு ஸ்திதியில் ஸ்திரமாக இருந்து, அனைத்தையும் இரதத்தின் (சரீரம்) மூலம் செய்விப்பவர்களே, உண்மையான முயற்சியாளர்கள் ஆவர். ***ஓம் சாந்தி***